

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ युध्यतां प्रेक्षणीया वित्यन्वयः
विधुन्वंतश्च चापानि सर्वतः प्रत्यवारयन् ॥ श्लिष्टं च सर्वतश्च क्रूरथमंडलमाशुते ॥ ५६ ॥ सूर्यास्तमनमिच्छंतस्त्वरमाणामहारथाः ॥ तएनमभिनर्दतो विधुन्वा
नाधनं षिच ॥ ५७ ॥ सिषिचुर्मार्गैस्तीक्ष्णैर्गिरिमेघाद्वांबुभिः ॥ ते महास्त्राणि दिव्यानि तत्र राजन्व्यदर्शयन् ॥ ५८ ॥ धनं जयस्य गात्रे तु शूराः परिघबाहवः ॥
हतभूयिष्ठयो धंतलृत्वा तव बलं बली ॥ ५९ ॥ आससाददुराधर्षः सैधवं सत्यविक्रमः ॥ तं कर्णः संयुगे राजन्प्रत्यवारयदाशुगैः ॥ ६० ॥ मिषतो भीमसेनस्य सा
त्वतस्य च भारत ॥ तं पार्थो दशभिर्बाणैः प्रत्यविध्यद्रणाजिरे ॥ ६१ ॥ सूतपुत्रं महाबाहुः सर्वसैन्यस्य पश्यतः ॥ सात्वतश्च त्रिभिर्बाणैः कर्णं विव्याध मारिष ॥ ६२ ॥
भीमसेनस्त्रिभिश्चैव पुनः पार्थश्च सप्तभिः ॥ तान् कर्णः प्रतिविव्याध षष्ठ्या षष्ठ्या महारथः ॥ ६३ ॥ तद्युद्धमभवद्राजन्कर्णस्य बहुभिः सह ॥ तत्राद्भुतमपश्यामसूतपुत्र
स्य मारिष ॥ ६४ ॥ यदेकः समरे क्रुद्धस्त्रीनूरथान्यर्यवारयत् ॥ फाल्गुनस्तु महाबाहुः कर्णं वै कर्तनं रणे ॥ ६५ ॥ सायकानां शतेनैव सर्वमर्मस्वताडयत् ॥ रुधिरो
क्षितसर्वांगः सूतपुत्रः प्रतापवान् ॥ ६६ ॥ शरैः पंचाशतावीरः फाल्गुनं प्रत्यविध्यत ॥ तस्य तल्लाघवं दृष्ट्वानामृष्यतरणेऽर्जुनः ॥ ६७ ॥ ततः पार्थो धनुश्छित्वा वि
व्याधैनं स्तनांतरे ॥ सायकैर्नवभिर्वीरस्त्वरमाणो धनं जयः ॥ ६८ ॥ अथान्यद्दुनुरादाय सूतपुत्रः प्रतापवान् ॥ सायकैरष्टसाहस्रैश्छादयामास पाण्डवं ॥ ६९ ॥
तां बाणवृष्टिमतुलां कर्णचापसमुत्थितां ॥ व्यधमत्सायकैः पार्थः शलभानिव मारुतः ॥ ७० ॥ छादयामास च तदा सायकैरर्जुनोरणे ॥ पश्यतां सर्वयोधानां दर्शयन्
पाणिं लाघवं ॥ ७१ ॥ वधार्थं चास्य समरे सायकं सूर्यवर्चसं ॥ चिक्षेप त्वरया युक्तस्त्वरकाले धनं जयः ॥ ७२ ॥ तमापतंतं वेगेन द्रौणिश्चिच्छेदसायकं ॥ अर्धचंद्रेण
तीक्ष्णेन सच्छिन्नः प्रापतद्भुवि ॥ ७३ ॥ कर्णोऽपि द्विषतां हंता छादयामास फाल्गुनं ॥ सायकैर्बहुसाहस्रैः कृतप्रतिकृतेऽस्य ॥ ७४ ॥ तौ वृषाविव नर्दतौ नरसिंहौ महा
रथौ ॥ सायकैस्तु प्रतिच्छन्नं चक्रतुः खमजिह्वगैः ॥ ७५ ॥ अदृश्यौ च शरौ घैस्तौ निघ्नं तावितरेतरं ॥ कर्णपार्थोऽस्मि तिष्ठत्वं कर्णो हंतिष्ठ फाल्गुनः ॥ ७६ ॥ इत्येवं तर्जयंतौ
तौ वाक्शल्यैस्तु दत्तां तदा ॥ युध्यतां समरे वीरौ चित्रं लघुच सुष्ठु च ॥ ७७ ॥ प्रेक्षणीयौ चाभवतां सर्वयोधसमागमे ॥ प्रशस्यमानौ समरे सिद्धचारणपन्नगैः ॥
॥ ७८ ॥ अयुध्यतां महाराज परस्परवधैषिणौ ॥ ततो दुर्योधनो राजंस्तावकानभ्यभाषत ॥ ७९ ॥ यत्नाद्रक्षतराधेयं नाहत्वा समरेर्जुनं ॥ निवर्तिष्यति राधेय इति
मामुक्तवान् वृषः ॥ ८० ॥

॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥